

Kabai Zoltán

humánpolitikai szakértő

Kabai Zoltán „gyakorlati” vasutasként kezdte pályafutását, majd az évek során szép lassan átkerült az „elméleti”, az irodai oldalra. A MÁV-START Zrt. képzési és szervezetejlesztési munkatársával a szakmai tréningek fontosságáról és a jegyvizsgálók viselkedésmintáiról beszélgettünk, valamint arról, hogy miért fontos kérdezni.

[1]

Aki a vasutasokat edzi

Ha jól tudom, jegyvizsgálóként kezdted pályafutásod a vasútnál. De miért pont a vasút? Honnan jött az ötlet?

Édesanyám dolgozott vonatvezetőként (akkoriban a vonatszemélyzet vezetőjét nevezték így) másfél-két évet, az unokatestvérem is itt volt vonatvezető és vezető jegyvizsgáló, most pedig épp pénztáros, ahogyan a nagynéném is. Így hát adott volt, hogy megpróbálom én is a vasutas karriert. **Jegyvizsgálóként** kezdtem a pályát. Akkoriban még egy évet kellett dolgozni jegyvizsgálóként ahhoz, hogy valakiből **vonatvezető** lehessen. 1995 környékén kiválasztottak egy társaságot, köztük engem is akiket kiképeztek **vizsgáló főkalauznak** – ő az a személy, aki a jegyvizsgálók munkáját ellenőrzi a vonaton. Utána kerültem a miskolci területi személyszállítási igazgatóságra, ahol **utazószemélyzet-gazdálkodóként dolgoztam**. Ez annyit jelentett, hogy a jegyvizsgálói munkaidő-beosztások készítőinek munkájának felügyeltem, és a vonatelosztások koordinálásával foglalkoztam. Meghatároztuk, hogy melyik telepállomás melyik vonatot továbbítsa.

Amikor megszűnt a középszintű irányítás, átkerültem a Székházba **kelet-magyarországi utazószemélyzeti szakértőként**, a régi miskolci és debreceni igazgatóság tartozott hozzám. 2013-ban megalakult egy **személyzetforduló-tervező csoport**, amelynek én is tagja voltam. Ez egy központi irányítású tervezői csoport volt azzal a feladattal, hogy hatékonyabb személyzetfordulókat tervezzenek, figyelembe véve a teljes hálózat gazdaságosságát is.

Ma már szakmai tréningeket vezetsz. Képzéssel és szervezetfejlesztéssel szerettél volna foglalkozni?

Régi vágyam volt, hogy tréner legyek, bár az elején nagyon szkeptikusan álltam hozzá a szakmai és

kompetenciafejlesztő tréningekhez. Vizsgáló főkalauzként még mosolyogtam magamban, hogy a szituációs gyakorlatok során nem fog egyik kollégám sem úgy viselkedni, ahogy azt a való életben tenné, de nem így történt. Pontosan ugyanazokat a berögződött viselkedésmintákat produkálták, mint munka közben a vonaton. Ez teljesen meggyőzött arról, hogy igenis van létjogosultsága az ilyen képzéseknek a szervezeten belül. 2009 környékén, amikor a jegyvizsgálói kézikönyvet készítettük kollégáimmal, több tréningen is jártam ellenőrizni, és én is beültem a körbe. Az érzés és az élmény teljesen magával ragadott. Ezért nagyon örülök annak, hogy a karrierem úgy alakult, hogy 2017-ben a MÁV-START humán szervezetéhez kerülhettem, ahol oktatási szakértőként és belső trénerként kezdtem dolgozni, 2018 óta pedig már fejlesztési szakemberként végzem a munkám.

A karriered során mennyire számíthattál a vasúttársaság és a munkatársak segítségére?

Minden támogatást megkaptam mind a kollégáim, mind pedig a vállalat részéről. Egy irodai közegben valamelyest más módon működik a rendszer, mint anno a végrehajtásnál. Az elején ugyan nagyon frusztrált, és kellemetlennek éreztem egy héten hétszer odamenni a közvetlen felettesemhez és feltenni neki azt a sok-sok kérdést. De ő megnyugtatót, hogy ezért ne kérjek elnézést, bátran kérdezzek.

Számos munkakörben dolgoztál pályafutásod során. Melyik feladat lenne az, amelyikről úgy gondolod, hogy életed végéig tudnád csinálni?

Úgy gondolom, révbe értem. Szeretek emberekkel dolgozni, ez mindig is hiányzott a karrierem korábbi szakaszaiban. Bár elsőre furán hangzik, mivel jegyvizsgálóként is dolgoztam, de számomra egy tréning során kialakított kapcsolat teljesen eltér attól, amit a vonat fedélzetén az utasokkal létesítesz. Trénerként továbbá hasznosíthatom azokat a kreatív energiákat, amelyeket az előző pozícióim betöltése során nem tudtam szabadjára engedni.

Mit üzennél azoknak a fiataloknak, akik friss diplomásként lépnek a munkaerőpiacra, vagy azok számára, akik épp álláskereső előtt állnak?

Mindenkit csak biztatni tudok arra, hogy merjen kérdezni. A tréningeken is mindig ezt szoktam mondani a kollégának, mert aki kérdez, az csak rövid ideig bizonytalan. És kérdezni még mindig kevésbé kellemetlen, mint valamit rosszul elvégezni.

Forrás:<https://www.mavcsoport.hu/kabai-zoltan>

Hivatkozások

[1] https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/kabai_zoltan.jpg?itok=5C59oC35